

ΚΕΦ. 11^ο
Η ΤΕΧΝΗ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΚ
αρχές 17ου- μέσα 18ου αι.

Ιστορικό πλαίσιο: θρησκευτική μεταρρύθμιση και αντιμεταρρύθμιση

*Οι κληρικοί πουλούν
συγχωροχάρτια*

Τον 16^ο αιώνα εκδηλώθηκε έντονη αντίδραση προς τη ρωμαιοκαθολική εκκλησία, λόγω της εκμετάλλευσης και της εμπορευματοποίησης της πίστης από τους Καθολικούς, τη διοικητική ανεπάρκεια, την υπερβολική πολυτέλεια και τη διαφθορά του κλήρου.

Ο Γερμανός μοναχός και θεολόγος Μαρτίνος Λούθηρος
τοιχοκολλεί τις 95 θέσεις του στην εξώπορτα
του Ναού της Βιττεμβέργης στη Σαξωνία .

Ο **Μαρτίνος Λούθηρος** το 1517 συνέταξε έναν κατάλογο με 95 θέσεις που αμφισβητούσαν τις παπικές αρχές και καταδίκάζαν πρακτικές όπως τα συγχωροχάρτια. Έτσι γεννήθηκε ο **Λουθηρανισμός ή Προτεσταντισμός** από το λατινικό ρήμα *protestor* που σημαίνει διαμαρτύρομαι.

Προτεσταντική Μεταρρύθμιση και Καθολική Αντιμεταρρύθμιση

- Καθώς η Καθολική Εκκλησία έβλεπε τη θρησκευτική και την πολιτική επιρροή της να συρρικνώνονται δραματικά, αποφάσισε να αντιδράσει δυναμικά, γι' αυτό ονομάστηκε η εποχή της Αντιμεταρρύθμισης, λόγω των μέτρων που έλαβε η Καθολική Εκκλησία για να ενισχύσει το κύρος της. (Ιερά Εξέταση, μοναχικά τάγματα, Συμβούλιο του Τρέντο).
- Ο ρυθμός του Μπαρόκ αποτέλεσε ένα μέσο για την Καθολική Εκκλησία να «απαντήσει» στις εξελίξεις μετά τη Μεταρρύθμιση. Ο στόχος της τέχνης στην Αντιμεταρρύθμιση ήταν να αποκαταστήσει την κυριαρχία και την κεντρική θέση του Καθολικισμού.
- **Τέχνη προπαγάνδας:** το δραματικό, συναισθηματικό αλλά και το μεγαλειώδες στοιχείο αποτέλεσε μέσο εντυπωσιασμού της εξουσίας (θρησκευτικής και κοσμικής).

Μπαρόκ: ο όρος που προσδιορίζει την τέχνη του 17ου αι. (1600-1717)

- Το Μπαρόκ αφορά τις εικαστικές τέχνες, τη λογοτεχνία και τη μουσική του 17ου αι.

- Ξεκινά το 1600 από τη Ρώμη, κορυφώνεται στην Ιταλία από το 1630 μέχρι το 1680 και ύστερα εξαπλώνεται σε όλη την καθολική Ευρώπη (Γαλλία, Ισπανία, Αυστρία) αλλά και στην λατινική Αμερική (όπου υπάρχει καθολικισμός) ως τα μέσα του 18ου αι.

- Ο όρος Μπαρόκ προέρχεται πιθανότατα από τη λατινική λέξη *barroco* που σημαίνει ακανόνιστο μαργαριτάρι.

- Αποδόθηκε, αρχικά, με αρνητική σημασία στα έργα του 17ου αιώνα, επειδή θεωρήθηκαν «παράδοξα», ότι δηλαδή παραβίαζαν τους κανόνες των κλασικών αναλογιών προς χάριν της εκφραστικής ελευθερίας. Παρέμεινε όμως ως όρος προσδιορίζοντας την τέχνη του 17ου αι.

Γενικά χαρο

ου Μπαρόκ

- Πομπώδης, με
- Φανερός κυρί
- στις τεράστιες
- πλαστικές δια
- Εκφράζει έντο
- συναίσθημα γ
- του θεατή.
- Προσπαθεί να

αρακτήρας.

οιά διακόσμηση,
γλυπτά, τις
μικά στοιχεία.

ύνεται στο
σιακή φόρτιση

νήσει να πείσει.

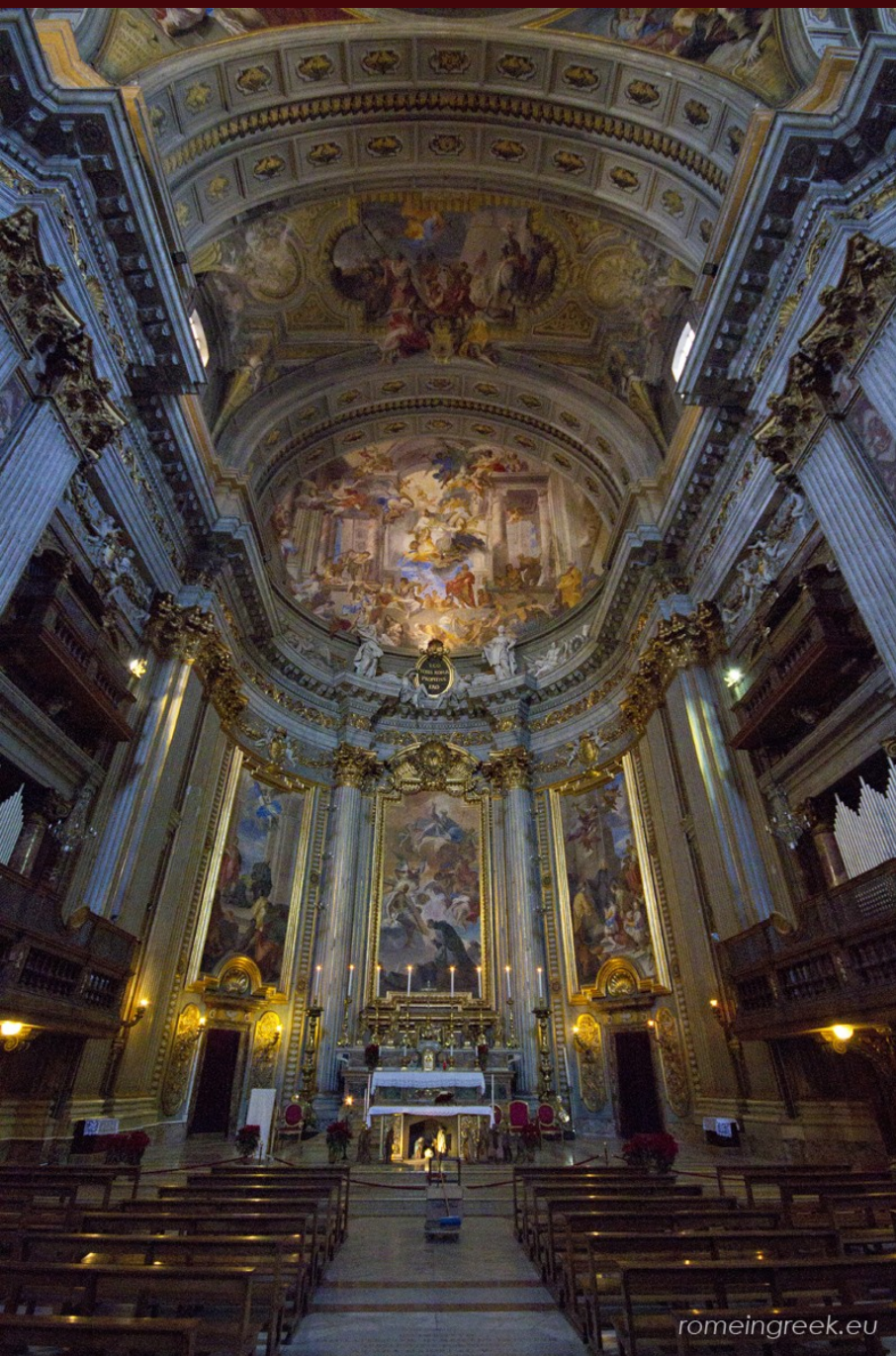
Εκφραστικά μέσα

- 1) Έντονα χρώματα.
- 2) Έντονη εναλλαγή φωτός-σκιάς (κιαροσκούρο).
- 3) Σύνθεση που βασίζεται σε διαγώνια χάραξη.
- 4) Κίνηση και συστροφή μορφών, που ανελίσσονται προς τα πάνω γύρω από κεντρικούς άξονες.
- 5) Έξαρση των συναισθημάτων, μεγάλη προσοχή δίνεται στις εκφράσεις των προσώπων.
- 6) Λεπτομερή περιγραφή αντικειμένων και ενδυμάτων,
- 7) Πιστή αναπαράσταση ιστορικών προσώπων.
- 8) Σύνθεση αντίθετων στοιχείων (κοίλο-κυρτό, φωτεινό-σκοτεινό).
- 9) Χρήση της καμπύλης σε όλες τις μορφές και ποικιλίες.
- 10) Ψευδαισθητισμός [trompe d' oeil].

ΙΤΑΛΙΑ	ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ	ΓΑΛΛΙΑ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ		
Αννίμπαλε Καράτσι		

Ιταλία	Κάτω Χώρες
Ανιμπάλ Καράτσι (ζωγραφική) Μικελάντζελο Μερίσι ντα Καραβάτζιο (ζωγραφική)	Πήτερ Πωλ Ρούμπενς (Φλάνδρα) Άντονι Βαν Ντάικ
Αρτεμισία Τζεντιλέσκι (ζωγραφική)	Ρέμπραντ (Ολλανδία)
Πότσο (ζωγραφική) Κορτόνα (ζωγραφική)	Γιόχαν Βερμέερ (Ολλανδία)
Λορέντζο Μπερνίνι (γλυπτική - αρχιτεκτονική)	Βίλλεμ Καλφ (Ολλανδία)
Φραντζέσκο Μπορρομίνι (αρχιτεκτονική-γλυπτική)	

Γαλλία	Ισπανία
Νικολά Πουσίν Κλωντ Λωραίν Ντε λα Τουρ (ζωγραφική)	Βελάσκεθ (ζωγραφική)
Λουί Λε Βω Ζυλ Λαυρεντίν Μανσάρ	Μουρίλλο (ζωγραφική)

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Η Ιταλία και κυρίως η Ρώμη είναι το κέντρο της αρχιτεκτονικής κατά την περίοδο του Μπαρόκ. Εκτός από την Ιταλία συναντάμε και σε άλλες χώρες της Ευρώπης αρχιτεκτονικά έργα Μπαρόκ αλλά και της Λατινικής Αμερικής, σε όσες επικρατούσε ο καθολικισμός.

Οι πιο γνωστοί αρχιτέκτονες του Μπαρόκ στην Ιταλία είναι ο Φραντζέσκο Μπορομίνι και ο Λορέντζο Μπερνίνι.

Η γλυπτική και η ζωγραφική συνδυάζεται στην αρχιτεκτονική του Μπαρόκ. Τα κτίρια διακοσμούνται με ζωγραφικές παραστάσεις στις προσόψεις τους και γλυπτά τοποθετούνται σε εσοχές και εξοχές των κτιρίων.

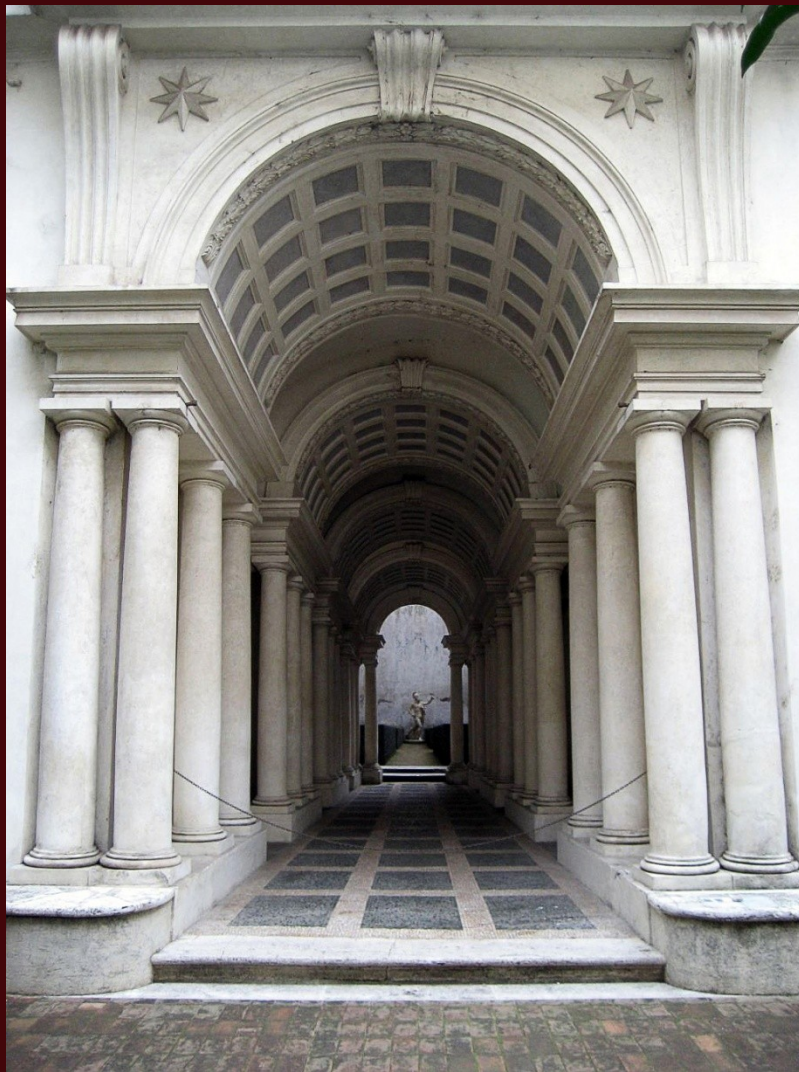
Fransesco Borromini
[Φραντσέσκο Μπορομίνι] (1598-1680)

- τις πολλές καμπύλες
- την εναλλαγή κυρτής και κοίλης επιφάνειας στους τοίχους
- την εκμετάλλευση του φωτός
- την εντύπωση της κίνησης
- τη διακόσμηση με ανάγλυφες και ολόγλυφες παραστάσεις
- θυμίζει γλυπτό!

Φραντσέσκο Μπορομίνι
**Πρόσοψη της εκκλησίας
Άγιος Κάρολος των 4 Κρηνών**
(1665-67), Ρώμη

Η **στοά του Μπορομίνι** έχει μήκος μόλις 8 μέτρα αλλά με την προοπτική που επιτυγχάνεται χάρη στην σύγκλιση των κιόνων, την προοδευτική ελάττωση των διαστάσεών τους, την ανηφορική κλίση του δαπέδου και την αντίθετη κλίση της οροφής, δείχνει να έχει βάθος 37 μέτρα. Η είσοδος της στοάς έχει ύψος 5,8 μέτρα και 3,5 μέτρα πλάτος, ενώ η έξοδος έχει μόλις 2,45 μέτρα ύψος και πλάτος ένα μόνο μέτρο. Το άγαλμα στο βάθος έχει ύψος μόλις 50 εκατοστά. Το φαινόμενο είναι ακόμη πιο έντονο αν παρατηρήσουμε την στοά μόνο με το ένα μάτι, κρατώντας το κεφάλι ακίνητο. Οι εικόνες που παράγονται στον αμφιβληστροειδή μας είναι πανομοιότυπες με εκείνες που θα παράγονταν από μια κανονική στοά μήκους 37 μέτρων.

Αρχιτέκτονες Λουί Λε Βω και Ζυλ-Αρντουάν-Μανσάρ.
Το **ανάκτορο των Βερσαλλιών** βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα έξω από
το Παρίσι στην πόλη των Βερσαλλιών.
Από το 1682 ως το 1789 οι Βερσαλλίες ήταν πρωτεύουσα της Γαλλίας.

Οι Κήποι των Βερσαλλιών διαμορφώθηκαν το 1680 από τον περίφημο βοτανολόγο, ζωγράφο και αρχιτέκτονα τοπίου Αντρέ Λε Νοτρ και έφτασαν στη σημερινή τους μορφή μετά από διάφορες επεμβάσεις και επεκτάσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια των αιώνων.

Η αίθουσα με τους καθρέφτες από το ανάκτορο των Βερσαλλιών. 1678.

Βρίσκεται στη Γαλλία, έξω από το Παρίσι και περιβάλλεται από μεγαλειώδεις κήπους.

Οι καθρέφτες χρησιμοποιούνται εκτεταμένα στην αρχιτεκτονική του Μπαρόκ. Αντικατοπτρίζουν έντονα φωτισμένες επιφάνειες για να ενισχύεται το στοιχείο του φωτός.

Πιάτσα Ναβόνα (Piazza Navona), Ρώμη.

Το καινούριο στοιχείο που εισάγεται στη σχεδίαση των πόλεων κατά την περίοδο του Μπαρόκ είναι ο χώρος της πλατείας.

Αννίμπαλε Καράτσι (1560-
1609)
Annibale Carracci
ζωγράφος χαράκτης,
σκιτσογράφος, σχεδιαστής.
Κύριος εκπρόσωπος του
Μπαρόκ στην Ιταλία.

«Ο θρίαμβος της Αριάδνης και του Βάκχου», αδερφοί Καράτσι,
οροφή του παλατιού Φαρνέσε, Ρώμη.

**«Ο θρίαμβος της Αριάδνης και του Βάκχου», (λεπτομέρεια)
αδερφοί Καράτσι, οροφή του παλατιού Φαρνέσε, Ρώμη.**

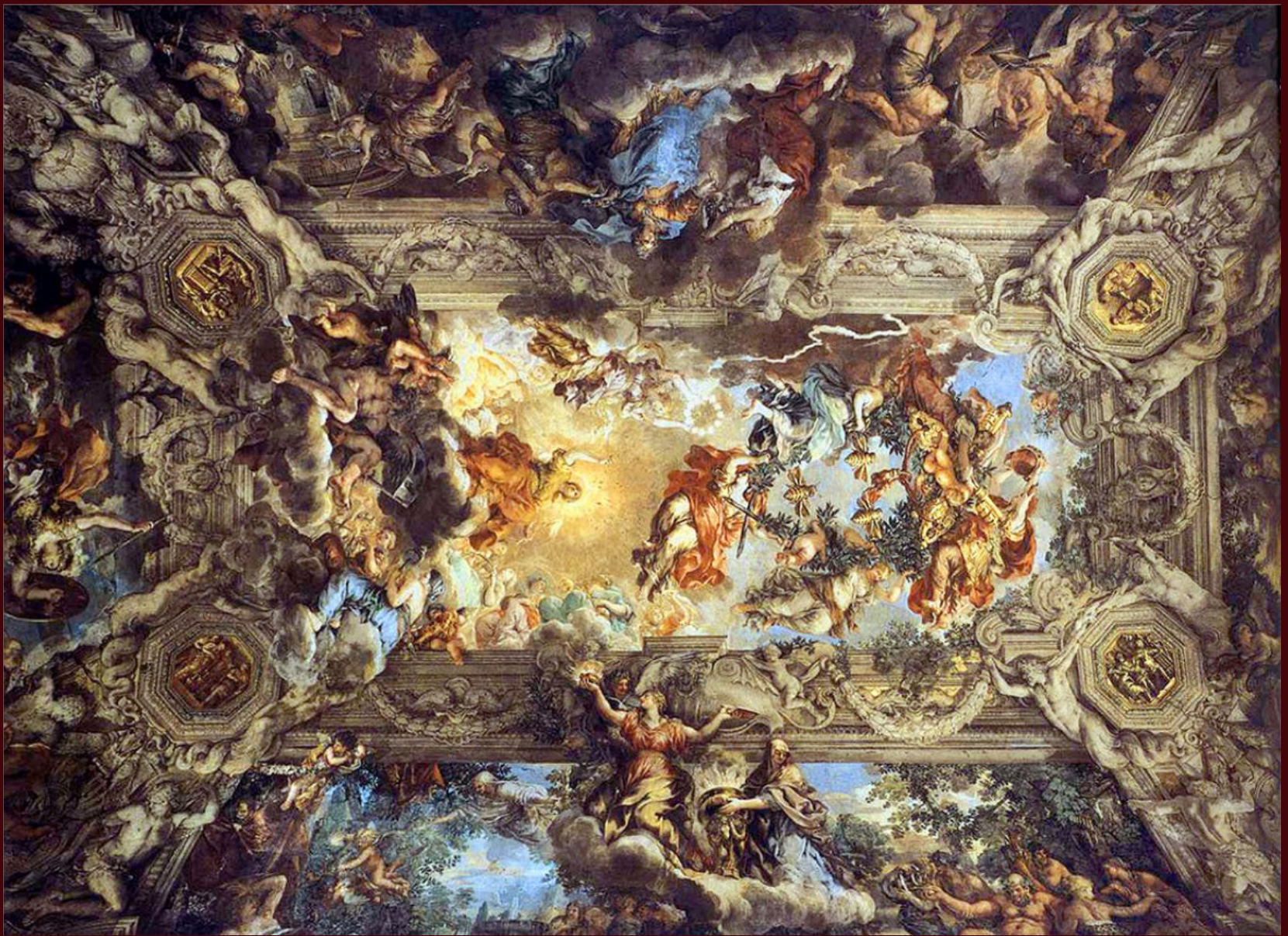

Pietro da Cortona

[Πιέτρο Ντα Κορτόνα] (1596-1619)

Ιταλός ζωγράφος, αρχιτέκτονας,
σχεδιαστής και διακοσμητής,
πολύπλευρο ταλέντο του ρωμαϊκού
Μπαρόκ .

- Ψευδαισθητισμός.
- Εντύπωση ανοικτού ουρανού, όπου αιωρούνται μορφές σε ανοδική πορεία προς τον ουρανό.

*Ο θρίαμβος της Θείας Προνοίας, 1633-39,
Ρώμη, Palazzo Barberini, νωπογραφία οροφής*

Αλληγορία του ιεραποστολικού έργου των Ιησουιτών (1693-94),
Andrea Pozzo [Αντρέα Πότσο]
Νωπογραφία οροφής ναού Αγίου Ιγνατίου, Ρώμη

Peter Paul Roubens
[Πέτερ Πολ Ρούμπενς]
(1577-1640)

Φλαμανδός ζωγράφος. Έγινε μια από τις ηγετικές μορφές της Καθολικής Αντιμεταρρύθμισης στο ύφος της ζωγραφικής του Μπαρόκ.

Παρατηρήστε:

- τη ρεαλιστική απόδοση σάρκας
- την αίσθηση κίνησης
- τις αντιθέσεις θερμών και ψυχρών χρωμάτων

«Η αρπαγή των θυγατέρων του Λεύκιππου» (1617-18)
λάδι σε καμβά, 224 × 211 εκ. Μόναχο, Alte Pinakothek
[Παλαιά Πινακοθήκη]

«Η αποβίβαση της Μαρίας των Μεδίκων
στη Μασσαλία»,
Peter Paul Rubens, περ. 1622-1625,
Μουσείο του Λούβρου, Παρίσι, Γαλλία.

Ο Ρούμπες έφτιαξε μια σειρά από πίνακες προς τιμήν της Μαρίας των Μεδίκων που έγινε βασίλισσα της Γαλλίας προκειμένου να διακοσμήσει το ανάκτορό της.

Απεικονίζονται πραγματικά και αλληγορικά πρόσωπα.

Στο πρώτο επίπεδο διακρίνονται οι μορφές των νυμφών που βγαίνοντας από τα ταραγμένα νερά, στηρίζουν τη γέφυρα επάνω στην οποία στέκεται η λαμπερή μορφή της βασίλισσας.

Στο δεύτερο επίπεδο διακρίνεται η νεαρή βασίλισσα με τη συνοδεία της και μπροστά της μια γυναικεία μορφή που προσωποποιεί την Γαλλία, υποκλίνεται μπροστά της.

«Η σφαγή των αθώων», Peter Paul Rubens, 1611-12

Rembrandt van Rijn
[Ρέμπραντ Βαν Ρυν]

1606-1669

Ο πιο σημαντικός Ολλανδός
ζωγράφος

-420 ελαιογραφίες

-1500 σχέδια

-300 χαρακτικά

Θεματογραφία: θρησκευτικά
(Παλαιά και Καινή Διαθήκη),
κοσμικά (ιστορία, μυθολογία,
σύγχρονη ολλανδική ζωή).

Αυτοπροσωπογραφία
(1659), Ουάσιγκτον Εθνική Πινακοθήκη
Τέχνης

**«Νυχτερινή περίπολος» Rembrandt, 1662, λάδι σε καμβά, 363x438 εκ.
Άμστερνταμ, Rijksmuseum [Κρατικό Μουσείο]**

Ομαδική προσωπογραφία

- Απεικονίζει τα μέλη της πολιτοφυλακής του Άμστερνταμ τη στιγμή που ο λοχαγός διατάζει την εκκίνηση της ομάδας.
- Δεν τοποθετεί τα πρόσωπα συμβατικά γύρω από ένα τραπέζι όπως συνηθίζονταν εκείνη την εποχή, αλλά τους τοποθετεί μέσα σε μια σκηνή όλο κίνηση και ένταση.

Παρατηρούμε:

- τα λιτά χρώματα.
- τον ρεαλισμό στην απόδοση της υφής των πραγμάτων.
- το παιχνίδι φωτός-σκιάς.
- τις φωτισμένες μορφές που ξεπροβάλλουν από το μισοσκόταδο.
- την κίνηση.
- τις πολλές επιμέρους σκηνές που υποτάσσονται όμως στο σύνολο και στην κυριαρχία των δύο κεντρικών μορφών.

Οι εργασίες αποκατάστασης του έργου αποτελούν τη μεγαλύτερη επιχείρηση του ολλανδικού μουσείου και την πληρέστερη συντήρηση του αριστουργήματος του Ρέμπραντ στα χρονικά.

MORE VIDEOS

Aen de edele Gebroederschap der Schutters-
orde van Sint Michiel, in de Kolveniers doelen.

Rembrandt, **Μάθημα ανατομίας του Δρ Τουλπ** (1632)
Λάδι σε μουσαμά, 169,5x216,5 εκ. Χάγη, Mauritshuis

Johannes Vermeer

[Γιαν Βερμέερ]

1632-1675

Ολλανδός ζωγράφος που
ζωγράφισε κυρίως
σκηνές της αστικής
καθημερινής ζωής

«Η γαλατού» Vermeer
(περ. 1658-60)
λάδι σε μουσαμά 45,5x41 εκ.
Άμστερνταμ Rijksmuseum
[Κρατικό Μουσείο]

Στο πρώτο επίπεδο του πίνακα υπάρχει μια τραβηγμένη κουρτίνα για να προφυλάσσονται οι πίνακες από το φως και τη σκόνη.

Δίνεται η εντύπωση μιας σχεδόν φωτογραφικής απεικόνισης των αντικειμένων λόγω της λεπτομέρειας με την οποία αποδίδονται τα καθημερινά αντικείμενα και οι διαφορετικές υφές των υλικών.

*Η γυναίκα που διαβάζει ένα γράμμα,
Γιοχάνες Βερμέρ, ελαιογραφία,
1657-59, πινακοθήκη Δρέσδης, Γερμανία.*

**«Το Κορίτσι με το
Μαργαριταρένιο
σκουλαρίκι»**

(περ. 1665)

λάδι σε καμβά

46,5x40 εκ.

Χάγη, Mauritshuis

Pieter de Hooch
«Άνθρωποι που
πίνουν στην αυλή»
1658, λάδι σε καμβά.

**Diego Rodríguez de Silva y Velázquez
[Ντιέγκο Βελάσκεθ] (1599-1660)**

Ο σημαντικότερος Ισπανός ζωγράφος
του μπαρόκ.

«Γριά που τηγανίζει αυγά»,
Velázquez, (1618),
λάδι σε μουσαμά
100,5 x 119,5 εκ., Εδιμβούργο
Εθνική Πινακοθήκη της
Σκωτίας.

«Οι δεσποινίδες των Τιμών» (Las meninas), Velázquez, 1656,
λάδι σε καμβά, 318x276 εκ. Μουσείο Πράδο, Μαδρίτη.

Τα πρόσωπα του πίνακα

Η νεαρή πριγκίπισσα Μαργαρίτα Θηρεσία της Ισπανίας, περίπου 5 χρονών.

Οι δεσποινίδες των τιμών: η Ισαβέλ που στέκεται αριστερά της πριγκίπισσας, έτοιμη να την κρατήσει και η Μαρία Αγκουστάνα υποκλινόμενη της προσφέρει κάτι να πιεί σε ένα δίσκο.

Οι δύο νάνοι, ο γερμανικής καταγωγής, Bárbola και ο ιταλικής καταγωγής Pertusato στέκονται στη δεξιά πλευρά του καμβά. Το πόδι του Pertusato σπρώχνει τον σκύλο, σαν να προσπαθεί να τον ξυπνήσει από τον ύπνο.

Η συνοδός της Μαργαρίτας Θηρεσίας, Marcela de Ulloa, συνομιλεί με μια άγνωστη φιγούρα που είναι πιθανώς σωματοφύλακας.

Ο José Nieto, συγγενής του Velázquez, φαίνεται σαν να ανοίγει την κουρτίνα της πόρτας.

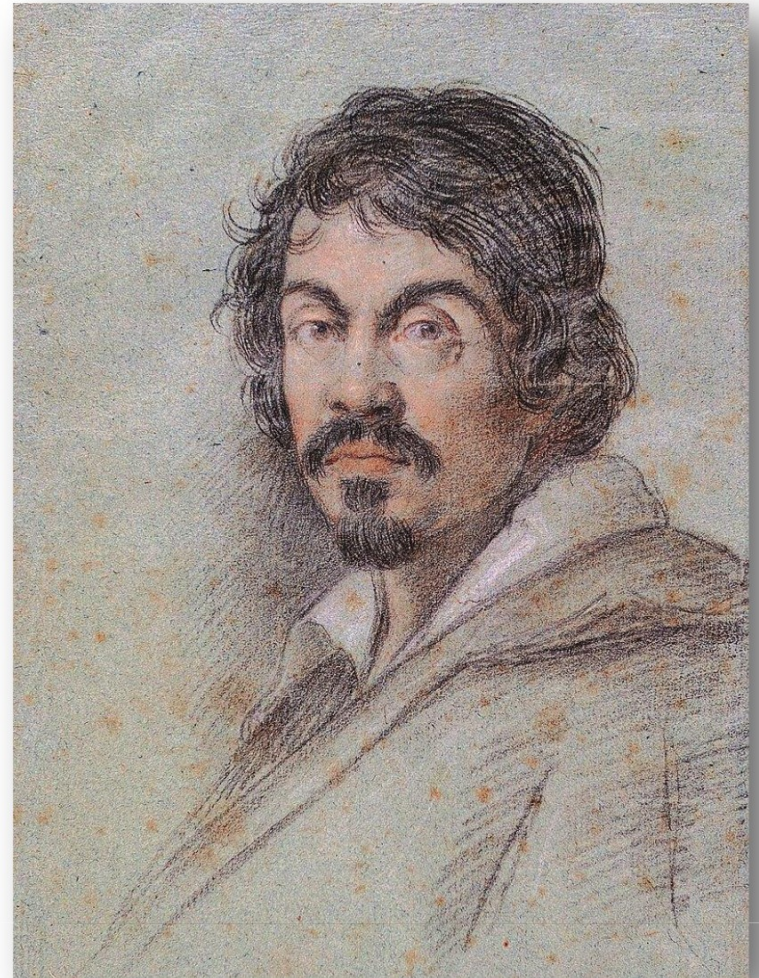

Ο βασιλιάς Φίλιππος IV και η βασίλισσας Μαρία της Αυστρίας είναι το βασιλικό ζεύγος του οποίου την αντανάκλαση βλέπουμε μέσα στον καθρέφτη που βρίσκεται στο πίσω μέρος του πίνακα και αποτελεί το κύριο θέμα του πίνακα.

Χρησιμοποιεί τους καθρέφτες γιατί θέλει να εισάγει μέσα από το παιχνίδι του αντικατοπτρισμού την αμφιβολία για την απεικόνιση της αλήθειας.

Michelangelo Merisi da Caravaggio [Καραβάτζιο] (1571-1610)

- Αρχικά ζωγράφος πορτρέτων. Στη συνέχεια απέδωσε θρησκευτικές σκηνές.
- Έντονη αντιπαράθεση φωτός- σκιάς «**κιαροσκούρο**». Η τεχνική του επηρέασε τη ζωγραφική των επόμενων γενεών σε ολόκληρη την Ευρώπη.
- Δραματικές αντιθέσεις.
- Μορφές που ξεπροβάλλουν μέσα από το σκοτάδι, έχοντας δικό τους φως.
- Πλαστικότητα μορφών.

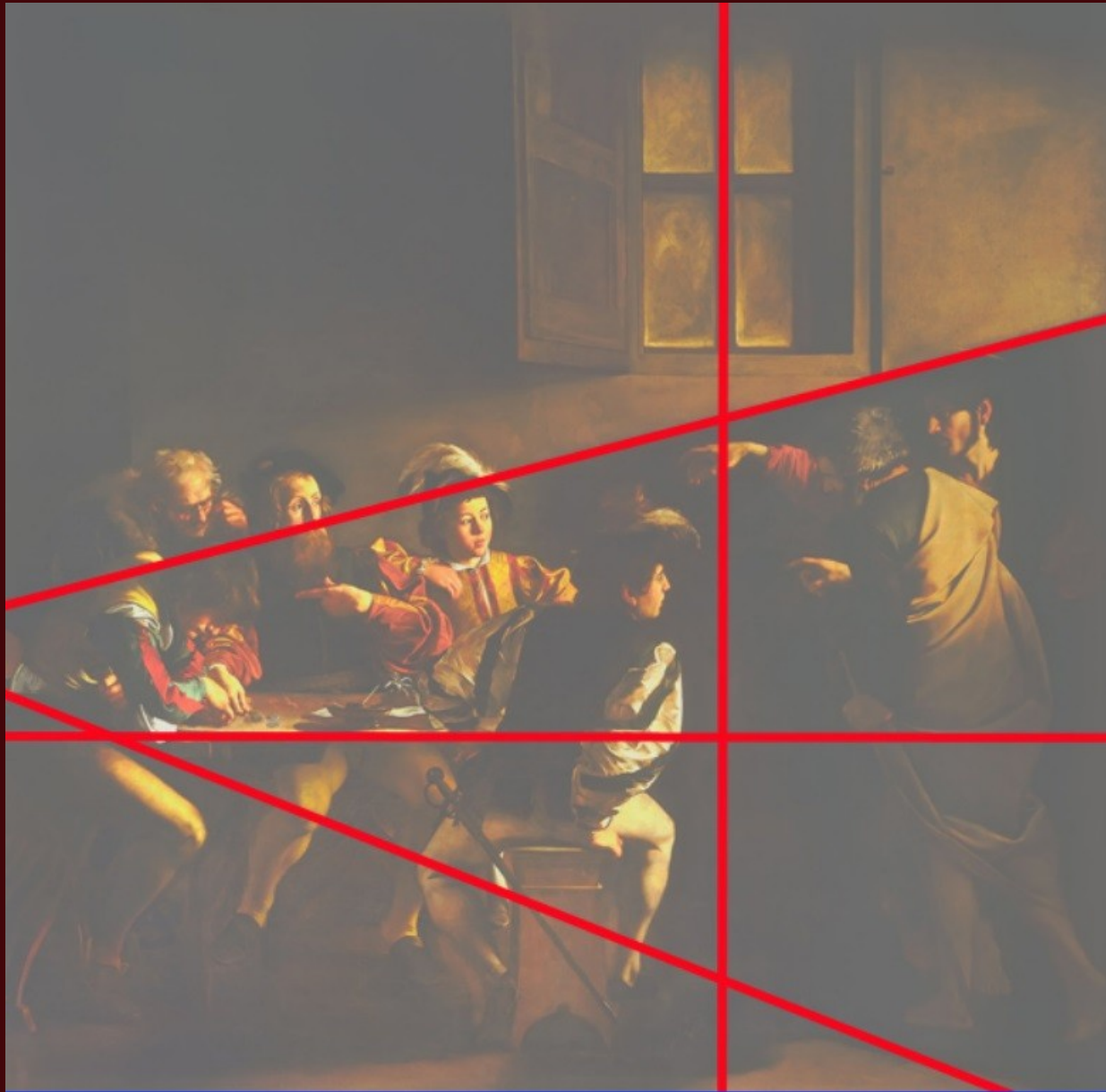
Εκκλησία San Luigi dei Francesi (Άγιος Λουδοβίκος των Γάλλων) Ρώμη.

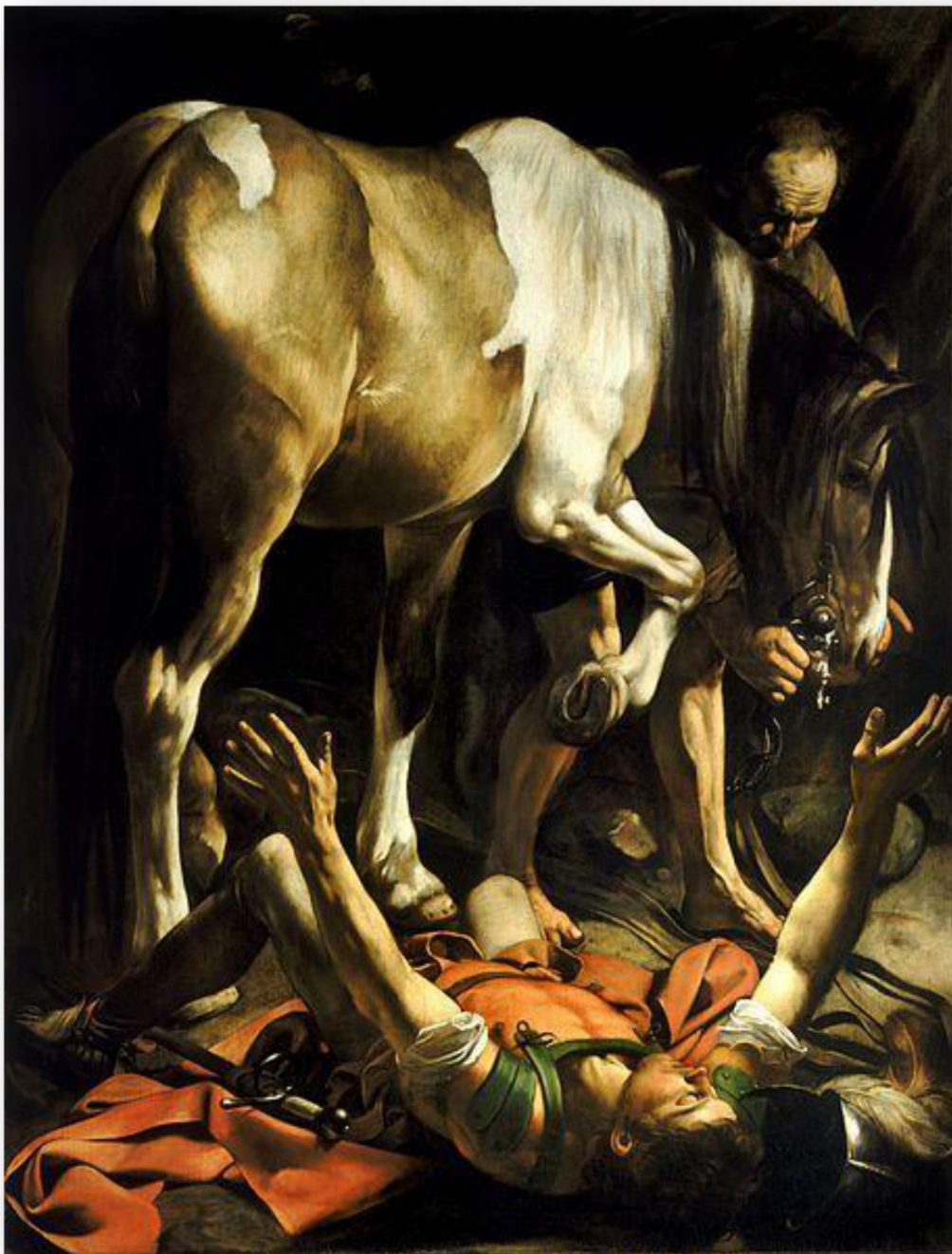

«Η κλήση του Ματθαίου» Καραβάτζιο, 1599-1600,
εκκλησία Αγίου Λουδοβίκου των Γάλλων, Ρώμη.

«Η μεταστροφή του Παύλου»,
Καραβάτζιο, 1601,
ελαιογραφία, 230 x 175 εκ.
Ναός Μαρία ντελ Πόπολο, Ρώμη.

«Ο Απιστος Θωμάς», Καραβάτζιο, περ. 1602-3,
ελαιογραφία πάνω σε μουσαμά, 107 X 146 εκ.
Ίδρυμα Schlosser & Garten, Σανσουσί, Πότσδαμ, Βερολίνο.

Artemisia Gentileski
Αρτεμισία Τζεντιλέσκι
1593-1654

«Αυτοπροσωπογραφία για την αλληγορία της ζωγραφικής»,
Αρτεμισία Τζεντιλέσκι, περ. 1638-9. Royal Collection Trust, Αγγλία.

«Η Ιουδήθ αποκεφαλίζει
τον Ολοφέρνη»
Αρτεμίζια Τζεντιλέσκι ,
1614-1620, Γκαλερί Ουφίτσι,
Φλωρεντία.

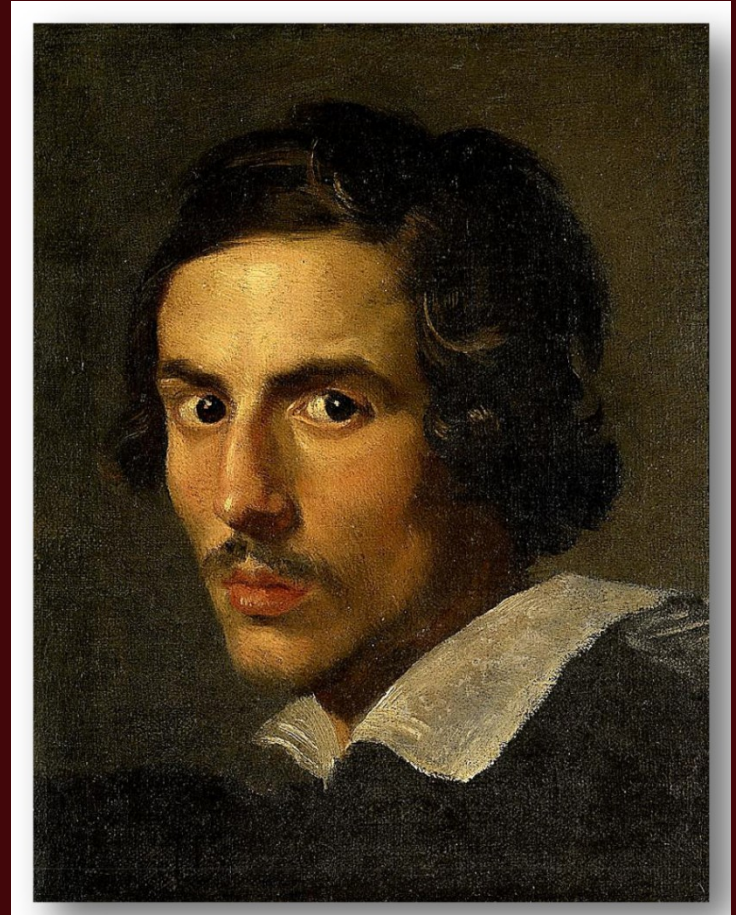
«Η Ιουδήθ και η υπηρέτριά της»,
Αρτεμίσια Τζεντιλέσκι,
περ. 1623-5.

The Detroit Institute of Arts,
Detroit, Michigan.

Γλυπτική

Gian Lorenzo Bernini
[Τζιαν Λορέντζο Μπερνίνι]
(1598 – 1680)

- γλύπτης, ζωγράφος και αρχιτέκτονας
- από τους σπουδαιότερους γλύπτες του 17ου αι.
- ο πλέον σημαντικός εκπρόσωπος του ιταλικού μπαρόκ στη γλυπτική

«Η έκσταση της Αγίας Θηρεσίας»,
Τζιάν Λορέντζο Μπερνίνι, 1645-1652,
Μάρμαρο, ύψος 3.50μ.
Εκκλησία Σάντα Μαρία ντε λα Βιττόρια, Ρώμη.

Η Αγία Θηρεσία εικονίζεται τη στιγμή ενός
θείου οράματος κατά το οποίο Άγγελος Κυρίου
εμφανίζεται μπροστά της και με βέλος με
χρυσή αιχμή την υποβάλλει σε δοκιμασία.

Επιδίωκε την έκπληξη και τον θαυμασμό του
θεατή, την έξαρση των συναισθημάτων του.

- την απόδοση στιγμιαίας κίνησης
- την αίσθηση της σάρκας και της υφής των πραγμάτων
- το έντονο πάθος έκφρασης

«Απόλλων και Δάφνη» ,
Τζιάν Λορέντζο Μπερνίνι,
1622-1625,
Μάρμαρο, ύψος 2.50μ.
Γκαλερία Μποργκέζε, Ρώμη.

«Αινείας και Αγχίσης»
Τζιάν Λορέντζο Μπερνίνι
(1618-1619)
Ρώμη, Πινακοθήκη Borgese

*Προτομή της Maria Duglioli Barberini
Guiliano Finelli, 1607,
Μουσείο Λούβρο, Παρίσι.*

Κλοντ Λορέν (1600 – 1682)

**Γάλλος ζωγράφος, σχεδιαστής και χαράκτης
του μπαρόκ.**

Έζησε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του στην Ιταλία και είναι ένας από τους πρώτους σημαντικούς ζωγράφους, εκτός από αυτούς της Ολλανδικής Χρυσής Εποχής, που ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με την τοπιογραφία. Τα τοπία του συχνά μετατρέπονταν σε έξοχες σκηνές καθημερινού βίου ή ιστορικές-μυθολογικές, με την προσθήκη λίγων μικρών μορφών.

«Ιταλικό τοπίο στο φως του πρωινού» Κλόντ Λοραίν, 1642,
λάδι σε καμβά 97 × 131 cm Βερολίνο, Πινακοθήκη Βερολίνου.

Λιμάνι με την επιβίβαση της Βασίλισσας του Σαθθά, 1648, Εθνική Πινακοθήκη, Λονδίνο.

Τα τοπία που κυριαρχούν στα έργα του Κλωντ Λοραίν είναι τα ερείπια της ρωμαϊκής αρχαιότητας και το φυσικό περιβάλλον της Νάπολης και της Ρώμης.

Από το έργο του Κλωντ Λοραίν θα εμπνευστούν οι τοπιογράφοι του 18^{ου} και του 19ου αιώνα.

«Ροκοκό» (Rococo) 18^{ος} αιώνας

- Στις αρχές του 18ου αιώνα στη Γαλλία ανθίζει ένα ιδιόμορφο υφολογικό ιδίωμα στις εικαστικές τέχνες. Ο όρος «Ροκοκό» (Rococo) που χρησιμοποιείται για το περιγράφει προέρχεται από την γαλλική λέξη «rocaille» που σημαίνει κοχύλι.
- Αυτό αναφέρεται στο βασικό μοτίβο της εσωτερικής διακόσμησης αριστοκρατικών σπιτιών του Παρισιού τα οποία κυριαρχούνταν από μικρές πέτρες και αχιβάδες.
- Η ιστορική αυτή περίοδος κυριαρχείται από τα γούστα και την κοινωνική πρωτοβουλία των γυναικών όπως μας αποδεικνύουν τα ονομαζόμενα σαλόνια ισχυρών γυναικών όπως η Μαντάμ ντε Πομπαντούρ και η Μαρία Τερέζα.

Χαρακτηριστικά του Ροκοκό

Ελαφρά παιχνιδίσματα των μορφών
Ανάλαφρα θέματα
Εκφράζει τη γλυκιά απόλαυση της ζωής

Ο πρωταρχικός σκοπός της τέχνης
του Ροκοκό είναι να ευχαριστήσει
και όχι να πείσει.

Η τέχνη του Ροκοκό παρουσιάζει
στιγμιότυπα από την ανέμελη ζωή
της αριστοκρατικής τάξης της Γαλλίας.

Το κινέζικο παλάτι στο Oranienbaum, Ρωσσία, αρχιτέκτονας Antonio Rinaldi (1762-1768).

Εκφράζει τη νοσταλγική τάση του Ροκοκό και δημιουργεί μια μελαγχολική ατμόσφαιρα.

Η αναχώρηση για τα Κύθηρα, Αντουάν Βατό, ελαιογραφία, 1717, Λούβρο, Παρίσι

Το μεγάλο κανάλι στη Βενετία με τη γέφυρα του Ριάλτο, Καναλέτο, 1754, ελαιογραφία, Πινακοθήκη Δρέσδης, Γερμανία.

- Ο όρος «τοπιογραφία» σημαίνει τη ζωγραφική παρουσίαση ενός τοπίου ή ενός θέματος στο οποίο κυριαρχεί το τοπίο.
- Το έργο του Καναλέτο είναι αντιπροσωπευτικό της κατηγορίας «βεντουτίστι». Σημαίνει την ζωγραφική απόδοση πόλεων, ερειπίων ή τοπίων.
- Ο Καναλέτο ήταν διάσημος βενετός ζωγράφος της εποχής του Ροκοκό.